

oud en nieuw zonder compromissen

Vurig vakantiehuis te velde

Pal in de Vlaamse Ardennen, midden in een veld, staat een klein huisje dat dienstdoet als vakantiehuis voor een Gents gezin. Een opvallende uitbreiding gaf het huisje een nieuw uitzicht en de eigenaars een totaal nieuwe vakantiebeleving.

ELINE MAEYENS, FOTO'S LISA VAN DAMME

De oude hoeve wordt geruggesteund door het nieuwe, **strakke bijgebouw**.

TOEVLUCHTSOORD

Paul en Nadia waren dertig jaar geleden op slag verliefd op een klein vakantiehuisje in de Vlaamse Ardennen, dat je met de auto zelfs niet kan bereiken. ‘We huurden een huis in Gent en ontdekten het huisje tijdens een wandeltocht. We hebben een tweede verblijf gekocht nog voor we een ander eigendom hadden, een beetje atypisch toch.’

Maar het vakantiehuisje heeft zijn diensten al ruimschoots bewezen. ‘We hebben hier ontelbaar veel woensdagnamiddagen en weekends doorgebracht, samen met onze kinderen.’ Een toevluchtsoord op amper een halfuurtje rijden van je thuis, het is even idyllisch als het klinkt. Om hier te geraken moesten we onze auto aan de straatkant parkeren en te voet door een veld gaan. Alle ballast, letterlijk en figuurlijk, laat je op straat achter. ‘Boodschappen dragen we met een kruiwagen tot bij ons huisje.’

Een jaar of vijf geleden begonnen Paul en Nadia de minpuntjes van hun huisje te voelen: ‘Het is niet geïsoleerd en het was echt heel klein. Dus twijfelden we: verkopen of investeren in een renovatie. Onze kinderen waren nogal resoluut: verkopen was voor hen geen optie.’

ABSTRACTIE

In het oude en het nieuwe deel liggen dezelfde vloertegels, maar in een ander formaat om het contrast te benadrukken

Het enthousiasme van de kinderen deed Paul en Nadia kiezen voor een grondige renovatie: ‘Dankzij hun reactie wisten we dat we het niet zomaar zouden doen, dat zij hier ook nog met plezier zouden komen.’ Paul ging te rade bij Robby Delobelle, een architect met wie hij professioneel al had samengewerkt. Die zag de bijzonderheid van het project meteen in. Robby: ‘Enerzijds heb je dat piepkleine huisje waar Paul en Nadia – begrijpelijk – verliefd op zijn, anderzijds heb je de nood aan meer ruimte en comfort. Het was moeilijk om tot een plan te komen dat het huisje dat er al staat geen oneer aandoet. Het is zo’n klein huisje, dat wordt al snel overheerst. Omdat ik wist dat de bouwheren wel te vinden waren voor een hedendaagse ingreep, heb ik iets radicalers voorgesteld.’

De architect abstraheerde de typologie van het oorspronkelijke huisje tot een nieuw, iets groter volume. ‘En dat volume hebben we gewoon tegen het bestaande huisje aangebouwd.’ Dat nieuwe volume heeft hogere plafonds en is voor een deeltje zelfs open tot in de nok, wat het ruimtegevoel binnen spectaculair vergroot. Tegelijk blijft de zitruimte in het ‘voorhuisje’ knus en gezellig door het lage plafond en de oorspronkelijke elementen.

COMFORT OP ALLE VLAK

De twee huisjes staan broederlijk naast elkaar, maar ze zijn een beetje opgeschoven ten opzichte van elkaar, wat voor een interessant volumespel zorgt. Bovendien was er zo plaats voor een lang smal raam vanuit het nieuwe volume aan de ene kant, en voor een toegangsdeur naar de berging

– in het oude huisje – aan de andere kant. In het rode huis zitten heel wat functies gegroepeerd: keuken – met Spaanse tegeltjes die perfect bij Pauls collectie emailleplaten passen –, gelijkvloerse badkamer en slaapkamer en een slaapzolder boven. Die slaapzolder is verbonden met de lagere zolder van het oorspronkelijke huisje, waardoor er nu plaats is voor het hele gezin, inclusief schoonzonen en -dochters.

De uitbreiding creëerde **extra slaapruijnte** voor de gasten.

Ook op technisch en energetisch vlak werd het vakantiehuis grondig verbeterd, zodat het nu ook in de winter bruikbaar is. Robby: ‘We hebben het dak vernieuwd en in het oude gedeelte hebben we de vloer uitgehaald, een betonplaat gegoten, geïsoleerd en opnieuw gevloerd. In het oude en het nieuwe gedeelte hebben we dezelfde vloertegel gebruikt, maar in een verschillend formaat. Zo voel je duidelijk het contrast tussen oud en nieuw.’

SCANDINAVISCH E PLANKEN

Het oude huisje, dat dateert van rond 1890, is wit geschilderd en heeft hemelsblauw schrijnwerk. Het nieuwe huis is warm rood, van het dak tot aan de grond. ‘Een bekleding in houten planken beperkt zich meestal tot de muren’, aldus de architect, ‘maar hier hebben we de bekleding ook op het dak gebruikt. Het hele volume is ingepakt met EPDM en de planken zijn daarop bevestigd. Elementen zoals dakgoot, kroonlijst en schoorsteen hebben we vakkundig weggewerkt.’

De houten planken schilderen was een expliciete wens van Paul en Nadia. Paul: ‘Ik had een reportage gezien op tv over een techniek waarbij hout behandeld wordt met kookverf, zoals in Scandinavische landen en Frankrijk vaak wordt gedaan. Op vakantie zijn we een paar van die huizen gaan bezoeken en hebben we een plek bezocht waar oker wordt gewonnen.’

Het oorspronkelijke huisje behield zijn **charme** door de lage plafonds en oude elementen.

De planken zijn geschilderd met een zelfgemaakte verf op basis van bloem, water, lijnolie, ijzersulfaat en oker, een natuurlijk pigment. Het kleurengamma is beperkt tot een aantal warme, aardse tinten. ‘Wij kozen voor een kleur die bij de Boomse pannen van het oude huis past’, vertelt Nadia.

DOOR HET GRAANVELD

De lorkenplanken verfde het koppel allemaal zelf. Paul glundert: ‘Het is wel speciaal hoor, met een boormachine in een gigantische kookpot roeren die je geleend hebt van de jeugdbeweging. Voor de eerste twee lagen heb ik toch zo’n honderd liter verf gemaakt.’ 1.250 lopende meter planken hebben Paul en Nadia zo geschilderd, recto verso. Nadat het hout op de constructie getimmerd was, kreeg het nog een derde laag. ‘En nu zitten we zeker acht jaar goed. De verf is mat en dekt goed, verkleurt niet, is bestand tegen wind en regen, en een nieuwe laag leggen vergt geen voorbereiding.’

De volledige verbouwing was in een half jaar tijd rond. Meer tijd was er niet, want alle voertuigen en materiaal moesten door het graanveld van een boer uit de buurt, op het moment dat er geen gewassen stonden. ‘Het was een hele onderneming, maar we hebben veel geluk gehad: goed weer, vlotte werken, kinderen die enthousiast meehielpen.’

LISA VAN DAMME

Het koppel heeft nog geen minuut spijt gehad van zijn beslissing: 'Iedereen die hier komt, zegt ons dat het hier voelt als vakantie. Dat doet ons zoveel deugd. En wij komen zo goed als elk vrij moment, soms zelfs in de week na het werk, om te ontspannen.'

Technische fiche

Bewoonbare oppervlakte:

ong. 130 m²

Grondoppervlakte:

1.390 m²

Buitenmateriaal: met okerverf behandelde lariks

Verwarming: twee kachels en een lucht-lucht-warmtepomp

Architect:

architectendelobelle.be